XIII. NEDJELJA PO DUHOVIMA

Čovjek je bijednik, a Bog je svemoguć. Ima li među njima veze? Da, čak i ugovor (ul.). Prvi ugovor, sklopljen samo s jednim narodom, prestao je, jer je Bog po svome Sinu sklopio novi (Posl.) i svim ljudima obećao neizmjerno više nego im je davao u Starom zavjetu. Na Spasiteljevu se riječ svi čistimo (Ev.), svi primamo tri bogoslovske kreposti (mol.) i svi možemo blagovati nebeski kruh (prič.). To nam je donijelo otkupljenje, to nam donosi svaka sv. Misa.

INTROITUS Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem: exsúrge, Dómine, et júdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quaeréntium te. Ps. Ut quid, Deus, repulísti in finem: irátus est furor tuus super oves páscuae tuae ? Glória Patri.	ULAZNA Pogledaj, Gospodine, na svoj zavjet i duše siromaha svojih ne zaboravi dokraja. Ustani, Gospodine, brani stvar svoju, ne ogluši se na glasove onih koji te traže. – Ps 73. Zašto si nas, Bože, odbacio za vazda? Zašto se raspalio tvoj gnjev na ovce paše tvoje? – Slava Ocu... Pogledaj, Gospodine...
ORATIO Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei et caritátis augméntum: et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod praécipis. Per Dóminum.	MOLITVA Svemogući vječni Bože, daj da nam poraste vjera, ufanje i ljubav, te učini da ljubimo što zapovijedaš, da bismo postigli što obećavaš. Po Gospodinu...
EPISTOLA Fratres: Abrahae dictae sunt promissiónes, et sémini ejus. Non dicit: Et semínibus, quasi in multis ; sed quasi in uno:	POSLANICA Čitanje Poslanice bl. Pavla apostola Galaćanima (3, 16–22) – Braćo, Abrahamu i njegovu potomku bila su zadana obećanja. Ne kaže: »i

Et sémini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico: testaméntum confirmátum a Deo, quae post quadringéntos et trigínta annos facta est lex, non írritum facit ad evacuándam promissiónem. Nam si ex lege heréditas, jam non ex promissióne. Abrahae autem per repromissiónem donávit Deus. Quid ígitur lex ? Propter transgressiónes pósita est donec veníret semen, cui promíserat, ordináta per Angelos in manu mediatóris. Mediátor autem uníus non est: Deus autem unus est. Lex ergo advérsus promíssa Dei ? Absit. Si enim data esset lex, quae posset vivificáre, vere ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio et fide Jesu Christi darétur credéntibus.	potomcima« kao mnogima, nego kao jednome: I tvojem potomku, koji je Krist. A kažem ovo: Zakon koji je nastao poslije četiri stotine i trideset godina ne ukida zavjeta koji je potvrđen od Boga, da bi tako poništio obećanje. Ako je nasljedstvo po zakonu, onda nije po obećanju, a Bog je Abrahamu dao po obećanju. – Čemu dakle zakon? Zakon, objavljen od anđela preko posrednika, dan je da se jače vide prestupci dok ne dođe potomak za kojega su dana obećanja. Posrednika nema, ako postoji samo jedna strana, a Bog je jedan. Je li dakle zakon protivan Božjim obećanjima? Nipošto. Doista, da je dan zakon koji bi mogao davati život, pravda bi ovisila o zakonu. Ali prema Pismu sve je podložno grijehu, da se vjernicima obećanje ostvari po vjeri u Isusa Krista.
GRADUALE Réspice, Dómine, in testaméntum tuum: et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. Exsúrge, Dómine, et júdica causam tuam: memor esto oppróbrii servórum tuórum.	GRADUAL Pogledaj, Gospodine, na svoj zavjet i duše siromaha svojih ne zaboravi dokraja. Ustani, Gospodine, brani stvar svoju, spomeni se sramote slugu svojih. Aleluja, aleluja. Bože, ti si

Allelúja , allelúja. Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie. Allelúja.	nam bio utočište od koljena do koljena, aleluja.
EVANGELIUM Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilaéam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe ; et levavérunt vocem dicéntes: Jesu praecéptor, miserére nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sacerdótibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes ejus, grátias agens: et hic erat Samaritánus. Respóndens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt ? et novem ubi sunt ? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. Et ait illi: Surge, et vade ; quia fides tua te salvum fecit.	EVANĐELJE Slijedi sveto Evanđelje po Luki (17, 11–19) – U ono vrijeme idući Isus prema Jeruzalemu prolazio je između Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, dočeka ga deset gubavaca. Oni su stajali podalje i vapili: »Isuse, učitelju, smiluj se nama!« Isus ih opazi i reče im: »Idite, pokažite se svećenicima.« I dok su išli, očiste se od gube. Tada jedan od njih, čim vidje da je ozdravio, vrati se glasno slaveći Boga i padne ničice pred njega i zahvali mu. I taj je bio Samaritanac. Tada Isus upita: »Zar ih se nije očistilo deset? Gdje je ostalih devet. Nitko se ne vrati, da poda slavu Bogu, osim ovog tuđinca!« Onda mu reče: »Ustani, idi, tvoja te je vjera spasila.«
OFFERTORIUM In te sperávi, Dómine ; dixi: Tu	PRIKAZNA Ja se uzdam u tebe, Gospodine! Govorim:

es Deus meus, in mánibus tuis témpora mea.	Ti si Bog moj, u tvojim je rukama sudbina moja.
SECRETA Propitiáre, Dómine, pópulo tuo, propitiáre munéribus: ut hac oblatióne placátus, et indulgéntiam nobis tríbuas, et postuláta concédas. Per Dóminum.	PRIKAZNA MOLITVA Budi, Gospodine, milostiv svome narodu, pogledaj milostivo ove darove i primi ih kao pomirbeni dar te nam daj oproštenje i udijeli što molimo. Po Gospodinu...
COMMUNIO Panem de caelo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitátis.	PRIČESNA Kruh s neba dao si nam, Gospodine, koji u sebi ima svaku slast i svu ugodnost.
POSTCOMMUNIO Sumptis, Dómine, caeléstibus sacraméntis: ad redemptiónis aetérnae, quaésumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum.	POPRIČESNA Molimo, Gospodine, da po primljenim nebeskim otajstvima sve više napredujemo k vječnom otkupljenju. Po Gospodinu...

Više informacija: http://sites.google.com/site/tradicionalnamisa/

Oprosti (1)

ŠTO JE OPROST?

"Oprost je otpuštenje pred Bogom vremenite kazne za grijehe kojih je krivica već izbrisana; to otpuštenje vjernik, pravo raspoložen i uz određene uvjete, dobiva posredovanjem Crkve koja, kao poslužiteljica otkupljenja, svojom vlašću dijeli i primjenjuje blago zasluga Krista i svetaca".

"Oprost je djelomičan ili potpun, već prema tome da li od vremenite kazne za grijeh oslobađa djelomično ili potpuno". Oprosti se mogu primijeniti živima ili pokojnima.

KAZNE ZA GRIJEH

Da bi se shvatili ovaj nauk i praksa Crkve, treba imati u vidu da grijeh ima dvostruku posljedicu. Teški grijeh nas lišava zajedništva s Bogom čineći nas time nesposobnima da postignemo vječni život; to se lišavanje zove "vječna kazna" za grijeh. S druge strane svaki grijeh, pa i laki, povlači sa sobom nezdravu privrženost uz stvorenja, koju treba čistiti bilo na ovoj zemlji bilo poslije smrti u stanju zvanom čistilištem. To čišćenje oslobađa od takozvane "vremenite kazne" za grijeh. Ove dvije kazne ne smiju se shvaćati kao vrsta osvete koju Bog dosuđuje izvana, već kao posljedice same naravi grijeha. Obraćenje koje proizlazi iz goruće ljubavi može postići potpuno očišćenje grešnika, tako da ne ostane više nikakve kazne.

Oproštenje grijeha i obnova zajedništva s Bogom donose oproštenje vječnih kazni za grijeh. Vremenite kazne za grijeh ipak ostaju. Strpljivo podnoseći patnje i svakovrsna iskušenja te, kada dođe taj dan, sučeljavajući se vedro sa smrću, kršćanin treba da ove vremenite kazne za grijeh nastoji primiti kao milost; mora se truditi da djelima milosrđa i ljubavi, te molitvom i raznim pokorničkim činima potpuno odloži "starog čovjeka" i obuče "novog čovjeka".

DOBITI BOŽJI OPROST PO CRKVI

Oprost se dobiva po Crkvi koja se, snagom vlasti vezivanja i odrješivanja, što ju je dobila od Isusa Krista, zauzima za kršćanina, te mu otvara riznicu zasluga Krista i svetaca da od Oca milosrđa dobije otpuštenje vremenitih kazni za grijehe. Crkva time želi ne samo doći u pomoć tom

kršćaninu, nego i potaknuti ga na djela pobožnosti, pokore i ljubavi.

Budući da su vjerni mrtvi na putu čišćenja također članovi istog općinstva svetih, možemo im pomoći, između ostalog, stječući za njih oproste, da bi tako bili olakšani od vremenitih kazni za grijehe.

(Katekizam Katoličke Crkve, 1471 i sl.)